

mižeč zakadí na loveca, a spreten lovec skoči hitro v stran in bésna žival naprej dere. Zato lov na nosoroge ni takó opasen (nevaren), kakor bi si kdo mislil.

Vjet nosorog, vlasti mlad, udomači se polagoma, ali vedno ostane pust in top, zatorej ga človek ne more biti vesel.

Nosorogi so bili že starim narodom znane živali in že Rimljani so poznali jednorožne nosoroge. Pripoveduje se, da je bil Pompej prvega nosoroga pripeljal v rimske gledališče.

Po drugih krajih širocega svetá živé še drugi nosorogi. Na otoku Sumatri živi nosorog z dvema rogovoma, ki stojita drug za drugim, zadnji je nekoliko manjši.

Razne stvari.

Drobčine.

Pridni deček.

Ko pridni deček spati gró,
Vsi angeli se veselé,
Ki so vodili ga čez dan
Ga čuvalli, mu stali v bran;
Veseli mu zdaj vsi žele :
Da hranil čisto bi srce,
Bog varoval ga hudega,
In dal mu spanja sladkega ;
Da zjutraj zopet zdrav, vesel
Bogu bi čast in hvalo pel.

F. Savinski.

(Solinčna toplota.) Količina toplote, katero vzprejme naša zemlja v teku jednega samega leta od solnca, toliko je, da bi ŷ njo lehko raztopil 30 m visok sklad ledú, nalezen po vsej površini naše zemlje. — Solinčna toplota jednega leta je 2300 milijonkrat toljka, kakor ona, katero vzprejme naša zemlja. Vsa ta toplota se izgubi v vesoljem svetu. Vsa ta toplota skupaj bi lehko raztopila 800 milj debel, leden sklad, ki bi pa moral nalezen biti na krogli takó velikej, kakor je solnce, tedaj 1.400.000krat večej od naše zemlje.

(Morska sol in voda.) Ako bi vso sol, kar je je raztopljenje v morji, posuli po površini naše zemlje, pokrili bi ŷ njo našo zemljo 15 m na debelo. Vsa morska voda pa, ako bi bila jednako mereno razilita po vsej zemlji, pokrila bi jo 1000 m na visoko. — j —

Kratkočasnice.

* Nek kmet je gnal v jutro iz vasi deset oslov, dva svoja, a osem izposojenih od sosedov, da vozi ŷ njimi

drvá. Kadar se z večera napravi domov, zajaše jednega, a druge tirá pred seboj. Kadar dospeje blizu vase, jame jih šteti, ali vsakokrat jih našteje samó devet, ne vštevši ónega, na katerem je jahal. pride po poti nek človek in kmet ga ogovori: „Dober večer, mož! Ali niste srečali jednega osla?“ — „Koliko si jih pa imel,“ popraša popotnik. — „Deset sem jih imel, ali zdaj jih vidim samó devet.“ — Domisli se takó óni človek, da ni vštel tistega, na katerem jaše, pa mu reče: „Jaz jih vidim jedenajst, a ne deset.“ — „Ej, kakó to?“ — „Glej, devet jih je pred teboj, jeden pod teboj, to jih je deset, a ti sam si jedenajsti, ker imas takó pamet.“

* Oholet je star konj. To se slišali volkovi ter prišli obiskat bolnika. Videč, da se kmalu stegne, polegli so okolo konja in upri oči vanj, a on vanje. Konj jim reče: „Lehko greste strani, da ne tratite časa pri meni; mene še dva ali tri dni ne bode konec.“ — Volkovi mu odgovoré: „E, saj nemamo posebnega posla, čemu bi hodili, in težko bi nam bilo ostaviti tebe bolnika samega.“

* Dremal je osel pod praznimi jasli. Nekdo potrka na hlevna vrata. „Kdo je?“ popraša osel predramivši se. Oglasí se lastovica, priletevša na vso naglieco: „Hiti, da ideva; poslali so me po tebe na svatbo.“ Vpraša ga sin: „Kaj če to, da tebe starca vabijo, a ne mene mladega? saj bi jaz bolje zapel in poplesal nego li ti?“ — „Pa jim je vže pošlo dry ali vode,“ odgovori kislo osel.

(„Po Vuku Vrčeviču.“)

Domanti.

(Priobčil H. Podkrajšek.)

I.

a	a	a			
a	a	a			
i	j	i	i	i	n
b	e	e	e	e	e
n	n	n	p	p	p
r	r	s	s	s	
t	t				
		z			

II.

a	a	a			
a	a	a	a		
b	b	e	e	e	h
i	j	j	k	k	k
l	m	n	n	o	o
r	r	r	r		
t	u	u			
v					

III.

a	c	e			
e	c	e	g		
g	j	k	k	k	
m	n	o	o	o	o
o	o	p	r	r	r
r	r	s	s	t	
t	v	z			

Zaménjaj v posameznih domantih črke takó med sabo, da bereš v devetih vrstah devet besed od leve proti desni; a sredaja, nekje peta beseda naj se bere tudi od zgoraj niz dolu po sredi črk posameznih besed.

Besede naj značajo v I. demantu: 1. soglasnik; 2. koristno rastlino; 3. divjača dvoparkljarja; 4. pridevnik; 5. sveto deželo; 6. ptico ujed; 7. namizno orodje; 8. žensko krasno ime; 9. samoglasnik.

V II. demantu: 1. soglasnik; 2. vprežno opravo; 3. množico ljudi; 4. nizek hrib; 5. slovensko mesto; 6. bakren denar; 7. domačo žival; 8. osobni zaimek; 9. samoglasnik.

V III. demantu: 1. soglasnik; 2. gospodarsko orodje; 3. dan v tednu; 4. pridevnik; 5. del Kranjske dežele; 6. bakren

denar; 7. ime kraja, kjer stanejo mnogo ljudi; 8. del človeške glave; 9. samoglasnik.

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnjem listu.)

Rešitev računske naloge in imena rešilcev v 5. „Vrtčevem“ številu.

I. Vseh orehov jih je bilo ravno 100.

Jožek jih je dobil = 45

Nežica 45 menj 10 = 35

Franek 35 menj 15 = 20

Vsi trije skupaj 100, to je 5krat toliko, kolikor Franek.

II. V jednem sodu je bilo 224 l vina, v drugem sodu 210 l.

Ko je potocil iz prvega jedno četrtino = 56, ostalo je v njem še 224 - 56 = 168 l; ko je potocil iz drugega jedno petino = 42, ostalo je v njem še 210 - 42 = 168 l vina.

III. Oče so starci 36, a sin 9 let. Oče so tedaj 4krat starejši od sina. Pred šestimi leti so bili oče 30 let starci, a sin 3 leta. Takrat so bili oče 10krat starejši od sina.

Vse tri naloge so prav rešili:

Gg. Julij Goeken na Dunaji; Iv. Knapič, učitelj v Lutac (Stir); Iv. Rejo in Iv. Prinčič, organist v Vipolžah; Jos. Valentič, učitelj v Lazarstu pri Kopru; Iv. Zarnik, učitelj na Breznicah; Tone Janez v Cognale; Fr. Ks. Krasnič v Slov. gradu (Stir); Jos. Zorn in Avg. Winkler, dijaka v Gorici; Dragotin Žitak, gimnazijalec v Ljubnju (Leoben); I. Mlađec in Jos. Sušteršič, dijaka v Ljubljani; Matvej Žigon in Fel. Grun, trg. na Savi pri Jesenicah; Stef. Podpac, uč. na Jesenicah; Fr. Krasovec, uč. v St. Juriju na Taboru (Stir); Nace Sijaneč, uč. pri sv. Lovrencu v Slov. gor. (Stir); Jernej Hleba, zid. mojster v Ljubljani; Feri Souvan, uč. v Ljubljani; Fr. Gregorec, Fr. Kot, V. Baznič in Jul. Zager, učenci v Žalcu (Stir); Fr. Muhič, uč. v Črnomlji; Učenci IV. razreda v Kobarišu; Gospa Marija Tanšekova v Brežicah (Stir); Bar. pl. Leder, Ivanka Trošt, Mic. Simunovič, Franica Mihelič in Miceka Kavšek, gospodinje na Vinici; Agata, Marijan in Julika Kenda v Kresnicah; Antonija Breskvar v Ljubljani; Sofija Žilnik, učenka v St. Juriju na Taboru (Stir).

 Vabilo k naročbi.

S prihodnjim „Vrtčevim“ številom se začne drugo polletje: zato je uljudno prosimo vse óne čast. gg. naročnike, kateri so si „Vrtec“ naročili samo za pol leta, da poteklo naročnino takoj obnové, da ne bodo imeli nereda v razpošiljevanji. „Vrtec“ stoji za pol leta 1 gl. 30 kr.

Novim naročnikom še lehko postrežemo z vsemi letosnjimi listi.

Uredništvo „Vrtčovo“, mestni trg, štev. 23 v Ljubljani (Laibach).

„Vrtec“ izhaja 1. dan vsakega meseca, in stoji za vse leto 2 gl. 90 kr.; za pol leta 1 gl. 30 kr. Napis: Uredništvo „Vrtčovo“, mestni trg, štev. 23 v Ljubljani (Laibach).

Izdajatelj, založnik in urednik Ivan Tomšič. — Natisnila Klein in Kovač v Ljubljani.